

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE

УСТАВНИ СУД

CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 21. oktobra 2019.godine

Br.ref.:RK 1453/19

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI127/18

Podnosilac

Tush Kolgjeraj

Ocena ustavnosti rešenja PN. br. 825/17 Apelacionog suda od 6. oktobra 2017. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Tush Kolgjeraj iz sela Zym opština Prizren (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost rešenja PN. br. 825/17 Apelacionog suda od 6. oktobra 2017. godine u vezi sa rešenjem EDGJ. br. 380/2017 Osnovnog suda u Prizrenu.
3. Podnosilac zahteva je osporenu odluku primio 17. oktobra 2017. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom su navodno povređena prava podnosioca zahteva garantovana članom 24. [Jednakost Pred Zakonom], članom 27. [Zabrana Mučenja, Surovog Neljudskog ili Ponižavajućeg Postupanja] i članom 29. [Pravo na Slobodu i Sigurnost] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7., člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka], 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona o Ustavnom sudu br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 31. [Pokretanje postupka] Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 31. avgusta 2018. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 17. septembra 2018. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Safet Hoxha, za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Radimir Laban.
8. Dana 30. novembra 2018. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Sud je ovim obaveštenjem od podnosioca zahteva takođe zatražio da popuni standardni obrazac zahteva.
9. Dana 19. decembra 2018. godine, podnosilac zahteva je dostavio sudu popunjeni standardni obrazac zahteva.
10. Dana 13. marta 2019. godine, Sud je obavestio Apelacioni sud o registraciji zahteva. Ovim obaveštenjem Sud je od Apelacionog suda zatražio da dostavi kopiju dostavnice, odnosno informaciju kada je podnosilac zahteva primio osporenu odluku.
11. Dana 26. marta 2019. godine, Osnovni sud u Prizrenu je priložio kopiju dostavnice kao dokaz da je oporena odluka uručena podnosiocu zahteva 17. oktobra 2017. godine.

12. Dana 25. septembra 2019. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje, je iznelo preporuku Sudu za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

Pregled činjenica u vezi sa izvršnim postupkom P. br. 331/2014

13. Dana 29. septembra 2014. godine, nalogom P.br.311/2014 privatnog izvršitelja M.R. iz Prizrena je odobren predlog za izvršenje J.P. Regionalna Kompanija za Navodnjavanje „Radoniqi-Dugaqini“ (u daljem tekstu: J.P. Radoniqi-Dugaqini) protiv podnosioca zahteva i njegovog brata Lorenc Kolgjeraj zbog neizmirenih obaveza u vezi sa vodosnabdevanjem.
14. Dana 31. oktobra 2014. godine, podnosilac zahteva je Osnovnom sudu u Prizrenu podneo prigovor protiv naloga P. br. 311/2014 privatnog izvršitelja.
15. Dana 20. februara 2015. godine, Osnovni sud u Prizrenu je doneo rešenje P. br. 331/14, kojim je odbacio prigovor podnosioca zahteva zbog neplaćanja sudske takse.
16. Nakon ove odluke, na osnovu zahteva Lorenc Kolgjeraj brata podnosioca zahteva Sud je odlučivao u dva navrata, u predmetu KI 74 17 gde je zahtev proglašen neprihvatljivim zbog najiscrpljenija i u predmetu KI 70 19 gde je zahtev obećen jer nije upotpunjen i potkrepljen traženom dokumentacijom.

Pregled činjenica u vezi sa kaznom izrečenom podnosiocu zahteva zbog uvrede suda i učesnika u izvršnom postupku P.br. 331/2014

17. Dana 8. aprila 2015. godine, Osnovni sud u Prizrenu je takođe doneo i rešenje P. br. 331/14, kojim je, zbog uvreda suda i ostalih učesnika u postupku, iznetih u prigovoru od 31. oktobra 2014. godine, kaznio podnosioca zahteva novčanom kaznom. Osnovni sud je predvideo da se novčana kazna može preinačiti u zatvorsku kaznu ukoliko se ne podmiri u predviđenom roku.
18. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je na rešenje P. br. 331/14 Osnovnog suda u Prizrenu od 8. aprila 2015. godine, uložio žalbu Apelacionom sudu, ne precizirajući žalbene razloge.
19. Dana 10. oktobra 2016. godine, Apelacioni sud je doneo rešenje AC. br. 1836/15, kojim je žalbu podnosioca odbio kao neosnovanu i potvrdio rešenje Osnovnog suda P. nr. 331/2014, od 8. aprila 2015. godine.
20. Dana 27. juna 2017. godine, Osnovni sud u Prizrenu je, nakon što je prethodno opomenuo podnosioca zahteva, doneo rešenje EDGJ. br. 380/17, kojim je novčanu kaznu zamenio zatvorskom kaznom, zbog ne plaćanja novčane kazne u vremenski predviđenom roku.

21. Dana 11. jula 2017. godine, Podnosilac zahteva je priveden u pritvorni centar u Prizrenu, radi izdržavanja zatvorske kazne izrečene rešenjem EDGJ. br. 380/17 od 27. juna 2017. godine.
22. Dana 14. jula 2017. godine, Osnovni sud u Prizrenu je doneo rešenje EDGJ. br. 380/17, kojim je poništio prethodno rešenje (EDGJ. br. 380/17 od 27. juna 2017. godine) jer je podnosilac zahteva izmirio novčanu kaznu izrečenu rešenjem P. br. 331/14 Osnovnog suda. U obrazloženju rešenja Osnovni sud navodi, *„PO platnom nalogu Osnovnog suda u Prizrenu sa fiskalnim brojem: [...] od 14.07.2017. godine, koji je izvršio B. K, a u ime osuđenog T. K, je platio novčanu kaznu u sumi od [...] evra, stoga sud smatra da su prestali da važe razlozi zbog kojih je izvršena zamena novčane kazne sa kaznom zatvora, jer je izvršeno plaćanje izrečene novčane kazne, i isti se treba pustiti na slobodu odmah dana 14.04.2017. godine.“*
23. Dana 27. jula 2017. godine, podnosilac zahteva je na rešenje P. br. 380/17 i rešenje P. br. 331/14 Osnovnog suda u Prizrenu, uložio zahtev za zaštitu zakonitosti zbog, *„ozbiljnih povreda odredbi krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona, sa predlogom da viši sud u Prištini, nakon razmatranja žalbe, usvoji kao osnovanu žalbu i da navedene odluke ukinu ili da se iste vrate na ponovno odlučivanje.“*
24. Dana 23. avgusta 2017. godine, Osnovni sud u Prizrenu je doneo rešenje EDGJ. br. 380/17, kojim je odbacio kao nedozvoljen zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca sa obrazloženjem, *„u ovom konkretnom predmetu, po odredbama člana 433 ZKPK-a, na jasan način je predviđeno da: „zahtev za zaštitu zakonitosti mogu podneti glavni državni tužilac, okrivljeno lice i njegov branilac...“, dok se u članu 434, stav 2 tačka 2.2 istog tog zakona predviđa da: “Nadležni sudija za prethodni postupak, sudija pojedinac ili predsednik pretresnog veća će odbaciti rešenjem zahtev za zaštitu zakonitosti ako je zahtev podnelo neovlašćeno lice...”*
Stoga, uzimajući u obzir ove zakonske odredbe, gore navedene okolnosti i činjenice, da je protiv T. K, izrečena novčana kazna bila u izvršnom postupku, zbog vređanja sudije i kreditora, a koja kazna, zbog neplaćanja iste u predviđenom zakonskom roku, je zamenjena kaznom zatvora, što podrazumeva da tokom ovog postupka isti nije bio u svojstvu okrivljenog u postupku, iako je protiv njega izrečena novčana kazna zamenjena kaznom zatvora, stoga, kao posledica svega ovoga, a i u svetlu ovih gore navedenih činjenica, ovaj sud smatra da se zahtev osuđenog treba odbaciti kao nedozvoljen.“
25. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je na rešenje (EDGJ. br. 380/17 od 23. avgusta 2017. godine) Osnovnog suda, uložio žalbu Apelacionom sudu u formi zahteva za odlaganje izvršenja krivične sankcije.
26. Dana 10. oktobra 2017. godine, Apelacioni sud je doneo rešenje AC. br. 825/17, kojim je žalbu podnosioca odbio kao neosnovanu i potvrdio rešenje Osnovnog suda P. nr. 380/17, od 23. avgusta 2017. godine, sa obrazloženjem, *„Po proceni Predsednika Apelacionog suda Kosova, kao što to proizilazi iz spisa predmeta, osuđeni je, kako zahtev tako i svoju žalbu zasnovao na činjenici da je isti podneo zahtev za zaštitu zakonitosti pred Vrhovnim Sudom Kosova i u*

vezi sa tim on traži da se odloži izvršenje kazne sve do dobijanja neke odluke od strane ovog organa, ali, Apelacioni sud procenjuje da činjenica što je osuđeni podneo zahtev za zaštitu zakonitosti pred Vrhovnim sudom Kosova ne predstavlja osnov da se odloži izvršenje kazne u skladu sa članom 29 stav 1 i 2 ZIKS, gde se izričito navode primeri odlaganja izvršenja kazne u vezi sa vanrednim pravnim lekovima, stoga, na osnovu takvih okolnosti, drugostepeni sud utvrđuje da nisu ispunjeni uslovi za odlaganje izvršenja kazne.“

Navodi podnosioca

27. Podnosilac zahteva tvrdi da su osporenim odlukom njemu povređena prava garantovana članovima 24., 27. i 29., Ustava, ne obrazlažući kako je do povrede došlo već ih samo navodi u svom zahtevu.
28. Podnosilac je svoj zahtev formirao u obliku postavljenih pitanja Sudu u vezi sa procesom donošenja osporene odluke, konkretno, podnosilac zahteva se obraća Sud sa pitanjem da li su osporene odluke u skladu sa Ustavom i da li su prilikom donošenja istih ispoštovane sve procesne radnje predviđene zakonom.
29. Na kraju, podnosilac zahteva od Suda traži: *“Pravo da mi se vrati 500 evra [...] jer sam bespravno kažnjen.”*

Prihvatljivost zahteva

30. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom, dalje precizirani Zakonom i propisani Poslovnikom o radu.
31. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

32. Sud takođe ispituje da li je podnosilac ispunio uslove prihvatljivosti koji su dalje precizirani u Zakonu. S tim u vezi, Sud se prvo poziva na članove 47. [Individualni zahtevi] i 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji propisuju:

Član 47. Zakona
[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva."

Član 48. Zakona
[Tačnost podneska]

"Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori."

33. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno rešenja PN. br. 825/17 Apelacionog suda od 6. oktobra 2017. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. Podnosilac zahteva je takođe naglasio prava i slobode za koje tvrdi da su mu povređena, u skladu sa uslovima iz člana 48. Zakona.
34. Međutim, Sud razmatra da li su ispunjeni uslovi utvrđeni članovima 49. [Rokovi] Zakona i tačkom (c) stava (1) pravila 39. [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika o radu. Oni utvrđuju sledeće:

Član 49. Zakona
[Rokovi]

"Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku... ."

Pravilo 39. Poslovnika
[Kriterijum o prihvatljivosti]

"(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(c) ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva; i

[...]."

35. U tom pogledu, Sud podseća da je podnosilac zahteva osporeno rešenje [PN. br. 825/17] Apelacionog suda od 6. oktobra 2017. godine, na osnovu povratnice koju je Osnovni sud u Prizrenu dostavio Sudu, primio 17. oktobra 2017. godine.
36. Sud primećuje da je podnosilac zahteva podneo svoj zahtev Sudu dana 31. avgusta 2018. godine. Shodno tome, Sud utvrđuje da je zahtev podnosioca podnet nakon zakonskog roka od 4 (četiri) meseca koji je propisan Zakonom i Poslovníkom.
37. Sud podseća da je svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, u skladu sa članom 49. Zakona i shodno pravilu 39. (1) (c) Poslovnika, ta da promoviše

pravnu sigurnost, obezbeđujući da se slučajevi koji se odnose na ustavna pitanja razmatraju u razumnom roku i da ranije odluke nisu stalno otvorene za osporavanje (vidi, između ostalog, slučaj ESLJP-a *Sabri Güneş protiv Turske*, predstavka br. 27396/06, presuda od 29. juna 2012. godine, stav 39; vidi, takođe, između ostalog, slučajeve Suda KI140/13, podnosilac zahteva: *Ramadan Cakiqi*, rešenje o neprihvatljivosti od 17. marta 2014. godine, stav 24, i KI120/17, podnosilac zahteva: *Hafiz Rizahu*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. decembra 2017. godine, stav 39).

38. U zaključku, iz napred izloženih razloga, Sud utvrđuje da zahtev nije podnet u zakonskom roku propisanom članom 49. Zakona i pravilom 39. (1) (c) Poslovnika o radu i samim tim, Sud ne može da razmatra meritum slučaja, odnosno navode podnosioca zahteva o ustavnim povredama.
39. Shodno tome, Sud utvrđuje da je zahtev neprihvatljiv jer je podnet van zakonom propisanog roka.

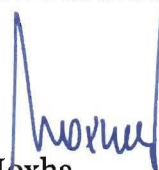
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 49. Zakona i pravilom 39. (1) c) Poslovnika o radu, 25. septembra 2019. godine jednoglasno

ODLUČUJE

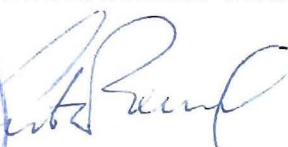
- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI OVU odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20 .4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Safet Hoxha

Predsednica Ustavnog suda

Arteta Rama-Hajrizi